

Ivan Zuzula: môj životný príbeh

Mám 64 rokov a väčšinu z nich, 35 rokov, som ženatý. S manželkou bývame v bratislavskom paneláku a máme dve dospelé deti, staršieho syna a mladšiu dcéru. Obaja študovali aj pracovali v zahraničí. Som veľmi rád, že sa vrátili späť na Slovensko. Mnohí rodičia to povedať nemôžu, hoci na návrat svojich detí z cudziny čakajú dlhé roky. Nie je to ich chyba, ale zlyhanie politikov. Politici dnes radšej otvárajú cestu zamestnávaniu migrantov, než aby vytvorili podmienky pre návrat Slovákov zo zahraničia. Som presvedčený, že ak má naša krajina prosperovať, nesmieme sa donekonečna hrbiť, ale musíme veci zmeniť. Preto som sa rozhodol kandidovať na post prezidenta SR.

Odborne sa takmer celý život zaoberám problematikou životného prostredia – v minulosti ako výskumný pracovník, poradca, manažér, podnikateľ, dnes ako vysokoškolský učiteľ. S mojimi voľnočasovými aktivitami je to podobné ako s manželstvom a záujmom o životné prostredie. Dlhodobu sa venujem jednému hobby - fotografovaniu. Prvý fotoaparát som dostal ako 11-ročný. Odvtedy som aktívne pôsobil v niekoľkých fotokluboch a dodnes svoje fotografie zverejňujem na výstavách.

V živote som mal možnosť stretnúť ľudí rôznych pováh a názorov, no najviac som si cenil tých, ktorí boli zásadoví, šli za svojim presvedčením a nezhrbili sa ani v ťažkých situáciách. Dost' ma v tom ovplyvnili rodičia. Otec inžinier a mama učiteľka to v minulom režime nemali práve najľahšie, napriek tomu ich režim nezlomil. V celom našom rodokmeni by ste nenašli člena komunistickej strany a z rodinnej tradície som nevybočil ani ja.

Už na gymnáziu ma najviac zaujímali prírodné vedy, rozhodol som sa teda pre štúdium fyziky na Prírodovedeckej fakulte UK. Po ukončení univerzity som nastúpil na Slovenský hydrometeorologický ústav a zostal som mu verný 22 rokov. Začínal som ako výskumný pracovník a svoju kariéru na SHMÚ som ukončil v pozícii štatutárneho námestníka riaditeľa so zodpovednosťou za úsek ochrany prírodného prostredia. Počas pôsobenia na SHMU som sa v osemdesiatych rokoch ešte raz vrátil na UK. Na Matematicko-fyzikálnej fakulte som absolvoval externé aspirantské štúdium a získal vedeckú kvalifikáciu kandidáta vied (dnešné PhD.). Témou mojej dizertačnej práce bol Prognózný a signálny systém znečistenia ovzdušia v Bratislave.

V roku 1990 vyhlásila VPN konkurz pre odborníkov do 35 rokov s cieľom obmeniť komunistickú štátnu správu. Myšlienka, že by som mohol spolupracovať na rozvoji demokratickej štátnej správy ma nadchla a po úspešnom konkurze som pôsobil ako odborný poradca na Úrade vlády. Zaoberal som sa problematikou životného prostredia, prioritne budovania, prevádzky a environmentálnej bezpečnosti vodného diela Gabčíkovo. Bol som presvedčený, že krajina potrebuje mať v štátnej správe odborníkov. Keď sa však po voľbách v roku 1992 stal premiérom predseda HZDS, bolo mi jasné, akým smerom sa bude vláda uberať. Rešpektoval som výsledky demokratických volieb, ale odmietol som sa na tom podieľať. Asi ako jediný zo zamestnancov Úradu vlády, som dal výpoveď a vrátil som sa na SHMÚ.

Zásadným medzníkom v mojom profesijnom živote bol rok 2001, kedy som sa, opäť na základe konkurzu, stal riaditeľom Recyklačného fondu. V tom čase išlo o inštitúciu, ktorá prakticky neexistovala. Bolo ju treba vybudovať - bez koruny zo štátneho rozpočtu a v horizonte pár mesiacov, kým nevstúpil do platnosti nový zákon o odpadoch.

Som nesmierne rád, že som bol 5 rokov na čele tímu, ktorému sa podarilo vybudovať z takmer ničoho etablovanú inštitúciu.

Environmentálnej problematike som sa venoval aj neskôr, ale v súkromnej sfére. Po roku 2006 som pôsobil v poradenskej a projekčnej firme zameranej na nakladanie s odpadmi. Svoje odborné vedomosti a skúsenosti niekoľko rokov zúročujem ako vysokoškolský pedagóg na Stredoeurópskej vysokej škole v Skalici a donedávna aj na Prírodovedeckej fakulte UPJŠ v Košiciach.

V roku 2017 som sa aktívne zapojil do politiky a v súčasnosti som predsedom SLOVENSKEJ KONZERVATÍVNEJ STRANY. Som presvedčený, že ak chceme Slovensko naozaj posunúť smerom k prosperite, nestačí len kritizovať, je nevyhnutné presadzovať riešenia politicky. A to najdôležitejšie - nenechať sa zlomiť!